

q u a r e s m a

Tu, baixes o Kè?

q u a r e s m a

o animació en la fe amb la intenció d'ajudar els monitors i monitores dels nostres esplais del MCEC a poder incorporar dinàmiques apropiades de l'àmbit de la fe durant el proper temps litúrgic de la Quaresma '03.

Aquest material està incorporat deliberadament a tot el material de campanya per al segon trimestre. Com sabeu “**Ets Klau!**” és el lema de la nostra campanya d'enguany i hem volgut il·luminar aquesta reflexió amb un passatge del Nou Testament que li fos adient: *el passatge de Zaqueu, el publicà* (Lc 19, 1-10)... I en aquesta clau interpretativa hem traduït Lc 19, 5 per: “**Tu, baixes o Kè?**”, com paraules que Jesús no sols dirigeix al publicà Zaqueu, enfilat en un arbre perquè el volia veure al passar, sinó com *paraules que Jesús ens dirigeix a tots, sigui on sigui que ens hàgim enfilat en la nostra pròpia vida.*

Hi ha, doncs, tres carpetes, una per a cada edat, amb un document on expliquem les dinàmiques que proposem. Aquestes estan preparades per setmanes, i són cinc, tantes com dura els temps de Quaresma. Us correspon a vosaltres, monitors i monitores decidir si les feu totes, o només algunes; però tingueu en compte, que en algun cas, com ho és en el material preparat per a mitjans, les dinàmiques tenen un sentit unificat i unes s'entenen en la mesura que s'hagin fet les altres; la qual cosa no permet, educativament parlant, retallar-les. En tot cas haureu d'adaptar-les, si fos convenient no fer tota la dinàmica completa.

També teniu preparada una carpeta amb celebracions: del *dimecres de cendra*, com a inici del temps quaresmal, i una *celebració penitencial*, per si s'escau, ja que és un moment litúrgic molt adequat per celebrar el sagrament de la reconciliació i el perdó.

Esperem que tot plegat us complaigui i us ajudi en la vostra tasca educativa. Bona Quaresma i Felig Pasqua 2003 a tots i totes.

inici de la quaresma

Celebració del Dimecres de Cendra

LEMA: PARTICIPA I CANVIA

Salutació del Celebrant o del qui presideix:

Us desitjo l'amor i la pau de Jesús el nostre amic i senyor.

Ell en coneix, sap com som i vol que siguem transformats per a transformar el món.

Ell ens crida a proclamar el seu Regne d'amor i de pau. Benvinguts a aquesta celebració.

CANT: Aixeca els ulls

Si cerques quelcom a la vida que et faci viure content.

Aixeca els ulls de la terra i veuràs un cel serè:

és lliure sense eslàgans com el vol que fa l'ocell

VINE AMB MI, AMIC MEU,
FAREM JUNTS EL CAMÍ.
VINE AMB MI, AMIC MEU,
EL MÓN SERÀ NOSTRE, SÍ.

Farem un gran foc amb l'espurna que cremi la llenya en cantar.

El vent portarà la notícia amb paraules d'amistat. La llum traurà les ombres que no ens deixen mai pensar.

Ens sobren tantes paraules que amaguen la veritat.

És l'hora de l'esperança que ens ajudi a veure-hi clar. És temps de dir sense por que el que val és estimar.

Hi ha una veu que no dubta quan parla de llibertat.

Un cor que mou la història, mai ningú com Ell de gran: Jesús que amb tu camina i ens dóna a tots la mà.

CELEBRANT:

Ara escoltarem la Paraula de Déu. En ella hi descobrirem com Déu vol que canviem moltes coses de nosaltres mateixos i que per a fer-ho ens cal canviar el vestit de la nostra vida, que sovint és ple de fets i comportaments que el van esquinçant.

Jonàs 3, 1-10 Jonàs predica a Ninive

El Senyor, per segona vegada, va comunicar a Jonàs la seva paraula. Li digué:

- Vés a Ninive, la gran ciutat, i proclama-hi el missatge que t'indicaré.

Jonàs, tal com el Senyor li havia ordenat, va anar-se'n a Ninive. La ciutat de Ninive era immensa, tant que calien tres dies per a recórrer-la sencera. Jonàs començà a recórrer la ciutat. Va caminar tota una jornada cridant:

- D'aquí a quaranta dies, Ninive serà destruïda!

Els habitants de Ninive van fer cas de Déu; tots, rics i pobres, decidiren de proclamar un dejuni i es vestiren amb roba de sac. Quan la notícia va arribar al rei de Ninive, es va alçar del tron, es tragué el mantell reial, es cobrí amb roba de sac i s'assegué a la cendra. I va fer pregonar per la ciutat:

«Decret del rei i dels seus consellers. Que els homes i els animals, bestiar gros i petit, no mengin res; que els animals no pasturin i que ningú no els abeuri. Que homes i bèsties es cobreixin amb roba de sac i invoquin Déu amb totes les seves forces. Que tothom abandoni el mal camí i les accions violentes. Qui sap si Déu es repensarà, es calmarà el seu enuig i no morirem!»

Déu va veure que de fet havien renunciat al seu mal camí. Llavors li va saber greu de fer-los el mal que havia anunciat, i se'n va desdir.

Paraula de Déu

DINÀMICA:

Es tracta de que cadascú confeccioni un vestit: (es pot dibuixar i retallar o fer-lo de roba.

<i>Les mànigues</i>	INVOCAR DÉU
<i>La caputxa</i>	ABANDONAR LES ACCIONS VIOLENTES
<i>El vestit</i>	CANVIAR
<i>Cendra</i>	és per asseure's

Es reparteixen en cartolines actituds referides a cada part del vestit:

INVOCAR DE DÉU: trobada amb un mateix, silenci, contemplar, FE, Esperança, Il·lusió

ABANDONAR LES ACCIONS VIOLENTES: respecte, coratge, alegria, confiança, empatia, solidaritat.

NO MENJAR: compartir, compromís, canvi de vida, transformació, pensar més amb els altres.

Aquestes actituds ens recorden als tradicionals compromisos de la Quaresma:

DEJUNI, ABSTINÈNCIA, PREGÀRIA i CARITAT

Un cop tenim el vestit cal que la gent vagi col·locant cada actitud o valor en una part del vestit. Un cop tothom ha enganxat cada valor o actitud, ja tenim el vestit que significa la QUARESMA

REFLEXIÓ:

La QUARESMA és un temps per a vestir-se amb noves actituds i compromisos: el barallar-se, l'egoisme, la mentida, el menyspreu, el desànim, el passotisme, el no respectar, sovint són actituds que portem en el vestit de cada dia.

El signe de desfer les actituds que ens porten per mal camí sempre és la cendra. Però de la mateixa cendra en podem refer moltes actituds, valors i comportaments. La cendra és sovint per a molts pagesos un aliment bo per a la terra per a que surtin cultius més forts i amb molt més fruit. Per això rebrem la cendra com a signe de renovar-nos per a donar més de nosaltres, per a comprometre'ns més, per a estimar molt més, per a ser persones noves que donin fruits nous, valors i actituds que canviïn el món. Per tant és voler transformar la nostra vida ajudats pel vestit de la Quaresma i desprendre'ns o desfer tot el que ens impedeix ser persones i seguir Jesús.

La Quaresma són 40 dies esperant el canvi i transformació de Nínive, és a dir, cadascú de nosaltres, per a que puguem ésser reconstruïts (la setmana Santa) en 3 dies i ressorgir a la vida nova que és la Pasqua.

CANT: És tan a prop meu

És tan a prop meu.
És tan a prop meu,
que fins i tot el puc tocar.
Jesús és aquí.

No busqueu a Déu en les estrelles,
ni el busqueu en els plec de la mà.
Molt a prop el tens, un xic amagat.
Ell t'espera en el teu germà.

El mateix Jesús que ara se'ns dóna
t'espera entre la multitud,
en el marginat, en l'home aturat,
en pobles sencers que hem oblidat.

Ell és qui t'espera cada dia,
Al carrer, a casa, en el treball,
En el qui pateix, en aquell malalt,
En el jove que tens al davant.

CELEBRANT:

Ara pregarem per a que Déu beneeixi el símbol de la cendra.

BENEDICCIÓ DE LA CENDRA

Estenent la mà sobre la cendra

Estem a punt, Senyor, de començar el camí de 40 dies que ens ha de portar a la festa de Pasqua. Beneeix aquestes cendres que ens recorden el mal que tant sovint fem. Que en prendre avui aquest signe damunt nostre, descobrim en nosaltres la llum de la fe, de l'esperança i de l'amor.

CELEBRANT:

S'acosta a la cendra, en pren amb el polze i es fa al front la senyal de la creu, ben visiblement, perquè ho vegi tota l'assemblea.

Ara rebrem tots aquest mateix gest.

IMPOSICIÓ DE LA CENDRA

Mentre imposa la cendra, el Celebrant diu a cadascú:

"Canvia i creu en la Bona notícia de Jesús"

(Música ambiental)

CELEBRANT:

Davant Déu acabem de reconèixer que també a nosaltres ens cobreix el vestit vell i fet malbé i que ens cal canviar-lo.

Fem nou aquest vestit per a viure plens de l'alegria de Jesús, de la seva pau i amor.

CELEBRANT:

Preguem doncs ara amb les paraules que ens ensenyà Jesús.

PARENOSTRE del MCEC cantat

PREGUEM:

Gràcies Senyor per compartir la teva vida amb tots nosaltres.

Ajuda'ns en aquest temps de la Quaresma a canviar el nostre vestit, a pintar-lo i a cosir-lo amb la solidaritat, la pau, el respecte, l'acollida i el compromís.

CANT: Aclamem el Senyor

Enmig del món quin goig sentir que arriba,
un Déu d'amor, d'amor.

Tot proclamant als pobres la justícia,
Aclamem el senyor.

ACLAMEM EL SENYOR (2)

Pobres del món rebeu-lo amb cants de festa
és el Senyor, Senyor.

I porta amb ell un Regne de justícia,
Aclamem el senyor.

Jesús és Déu, que es fa pobre entre els pobres.

El Déu vivent, vivent.

I salvarà tots els qui en Ell confien,

Aclamem el Senyor.

inici de la quaresma

Celebració de la Penitència

La Quaresma ens convida a canviar i a viure l'amor de Déu en el seu perdó sempre disponible. Ell, perquè ens estima, quan ens allunyem d'Ell i dels que ens necessiten, sempre viu atent i ve a trobar-nos. I amb el cor obert ens crida perquè vol venir a casa nostra, al nostre cor.

Fóra bo que al llarg d'aquest dies que ens preparen per a la Pasqua (la més gran de les festes del calendari cristià) trobéssim un moment per fer un repàs sobre les nostres relacions i accions... Ben segur que hi ha situacions de perdó que tenim "penjades"... Estaríem disposats/des a refer-les o esperem també que el temps ho arreglarà tot... Us convidem ara a celebrar l'amor de Déu en aquesta celebració.

CANT d'ENTRADA:

VULL LLOAR EL MEU SENYOR
VULL LLOAR EL MEU SENYOR,
VULL LLOAR EL MEU SENYOR
VULL LLOAR EL SEU SANT NOM.
VULL LLOAR EL MEU SENYOR.

Ell m'ha estimat se'ns mida,
m'ha rescatat del fang.
Ell m'ha canviat la vida,
m'ha donat un cor de carn.
I aquesta és la raó,
per la qual avui dic jo...
Vull lloar el meu Senyor.

SALUTACIÓ:

Celebrant: En el nom del Pare...

Que el Senyor sigui amb tots vosaltres.

Anem a celebrar un sagrament: el sagrament del perdó, de la reconciliació.

Aquestes dues paraules:

PERDÓ, RECONCILIACIÓ,

no són gaire freqüents en el nostre vocabulari quotidià.

Avui no només volem dir-les si no també viure-les:

Per això aquesta celebració serà un Signe, símbol de l'amor de Déu.

Nosaltres veurem com ens cal ser perdonats per Déu

i per les persones entre les quals vivim, i veurem també com Déu ens perdona.

Ara escoltarem la Paraula de Déu, en la qual se'ns convida a canviar de vida com ho feu el personatge amb el que es trobarà Jesús.

Evangelí de Lluc 19, 1-10

LLUC: *Hola, sóc l'Evangelista Lluc i vull explicar-vos la trobada que tingué Jesús amb Zaqueu.*

PÚBLIC 1: *Qui era en Zaqueu?*

LLUC: *Zaqueu era cap dels publicans i un home ric, els seus veïns de la ciutat de Jericó el menyspreaven pel fet de recaptar els impostos.*

PÚBLIC 1: (pesimista) *No hauran canviat gaire les coses des d'aleshores.*

PÚBLIC 2: *Tens raó, en el nostre món les etiquetes als altres i el menyspreu estan a l'ordre del dia.*

LLUC: *Jesús i Zaqueu ens donen una lliçó sobre això, aviam si nosaltres també som capaços d'aprendre'n. (Lluc se seu enmig del públic. L'escenari està ocupat pels jueus que esperen expectants. Zaqueu es situa al darrera d'ells. Pel passadis central avança Jesús i els seus deixebles)*

DEIXEBLE 1: *Aviat ja arribem a Jericó.*

DEIXEBLE 2: *I de ben segur que tota la ciutat ens està esperant.*

DEIXEBLE 3: *Des que vas curar aquell cec t'has fet famós, Jesús.*

DEIXEBLE 1: *I tant, ben famós. Mireu, mireu quina gentada està esperant el Mestre. (arriben i els jueus envolten Jesús i els deixebles. Zaqueu puja a una cadira o escala)*

JUEU 1: *Mestre et quedaràs a Jericó? (mirant Jesús)*

JUEU 2: *Tenim molts malalts que esperen que els guareixis.*

JUEU 3: *I a molts de nosaltres ens agrada sentir-te parlar. Queda't, si et plau.*

TOTS: *Sí, sí queda't. (Zaqueu es posa de puntetes sobre la cadira o escala i fa algun malabarisme mirant de no perdre's res del que passa)*

JESÚS: *D'acord, m'hi quedaré.*

TOTS: *Fantàstic, molt bé Jesús. (el grup de jueus s'aparten cap un cantó deixant Zaqueu a la vista)*

JESÚS: *Zaqueu, baixes o què! (Zaqueu tot pressurós baixa)*

ZAQUEU: (acostant-se a Jesús) *Ja sóc aquí Senyor.*

JESÚS: *Som-hi, avui m'he de quedar a casa teva.*

ZAQUEU: (sorpès i content) *A casa meva? gràcies, Mestre! (mentrestant els jueus van murmurant)*

JUEU 4: *Perquè Jesús ha d'anar a casa d'aquest!*

JUEU 5: *Sí, ecs, a casa d'un pecador, si que ha caigut baix, aquest Jesús.*

JUEU 6: *Sí, i més que s'ha fet ric cobrant-nos els impostos per a Roma.*

JUEU 7: *Si nois, sembla que li agrada envoltar-se de la gent de pitjor fama.*

JUEU 8: *Nosaltres si que som bons i bons servidors de la Llei i Jesús, vés, escull un pecador.*

ZAQUEU: (mentrestant parla a Jesús amb veu clara i forta) *Escolta, Senyor, la meitat dels meus bens els hi dono els pobres, i si me'n he aprofitat d'algú li en tornaré quatre vegades més.*

JESÚS: (posa el seu braç sobre l'espatlla de Zaqueu i diu) *Avui ha arribat la salvació en aquesta casa; aquest és també fill d'Abraham. Perquè el Fill de L'home ha vingut a buscar i a salvar el que estava perdut.*

REFLEXIONEM:

En silenci i amb música ambiental pensem... i revisem les nostres actituds (examen de Consciència).

Tu també ets Zaqueu!

- Critico els altres sense conèixer-los?
- A quines persones encara no estimo?

Vull conèixer-lo, m'hauré d'enfilar!

- M'esforço a veure Jesús cada dia?
- Quines excuses poso per no fer el que em toca?

Tu, baixes o què?

- Em faig amic/ga d'aquells/es que encara no tenen amics?
- Em fixo en els problemes dels altres?

Si!, vine a casa!

- Comparteixo els meus problemes, l'estudi i els jocs amb els altres?
- Ajudo els altres?

...I tot va canviar!

- Què haig de canviar per a millorar?
- Quines coses puc fer a millorar el món?

Reconeixem les nostres mancances i errors

Reconeixement del pecat

Celebrant *Ara, reconeguem tots plegats, davant Déu, les vegades que el nostre comportament no és com el que Déu voldria. Diguem junts i ben sincerament.*

Lector *Perdó, Senyor, perquè sovint penso només en mi i no pas en els altres.
Perdó, Senyor, perquè amb el meu comportament a vegades faig patir els qui m'estimen.
Perdó, Senyor, perquè em costa perdonar i demanar perdó
Perdó, Senyor, per les rancúnies, les enveges i les petites venjances, les paraules dures i els gestos violents o desconsiderats.*

Tots *Perdó, Senyor, perquè moltes vegades em porto malament i no ho vull reconèixer.
Em sap greu i vull anar-me allunyant una mica cada dia d'aquestes actituds. Confio en la teva ajuda, Senyor, doncs tu em perdones i m'estimes sempre!*

Confessió i absolució individual**CANT: Les mans ben buides**

Les mans ben buides, això esperes tu de mi
i em demanes deixar-ho tot als teus peus,
fins que ja no tingui, ja no tingui res,
i així tu puguis entrar i omplir-me fins a vessar.

Reconciliació mútua

Celebrant *Hem reconegut davant Déu alguns dels nostres pecats.
Ell ens estima i desitja sempre acollir-nos i fer-nos sentir que ens perdona del tot i oblida del tot el mal que fem, tan bon punt tenim un gest de voler canviar a l'igual que ho va fer Zaqueu
Avui, expressarem aquest gest de penediment d'una manera ben senzilla:
"Doneu-vos la Pau com a signe de l'amor de Déu"*

Celebrant *Acabem de rebre el perdó de Déu.
Puix que Ell ens perdona, perdonem nosaltres també, com Jesús ens ha dit de fer.
I com a senyal d'aquesta voluntat de reconciliació, agafem-nos tots de la mà i cantem:*

Tots *Pare Nostre... Cantat (MCEC)*

Benedicció final

Celebrant *Ara que, una vegada més, ens sabem perdonats, i hem fet les paus, visquem una mica més a la manera de Jesús.
Animem-nos a canviar sempre com ho feu Zaqueu
Que el Senyor ens hi ajudi amb la seva benedicció:
Inclineu el cap per a rebre-la:*

Benedicció**Comiat**

Aneu en la pau de Jesús. Visqueu plens d'alegria.

CANT: Tu Jesús

Vull senyor meu, agrair el que fas amb mi.
Vull cantar fort pel gran do que em fas sentir.
Gràcies per la vida,
gràcies pel treball,
gràcies pel somriure,
gràcies pels germans.

TU JESÚS EM DONES PAU,
LA PAU QUE FA VIURE EL MEU COR.
TU, JESÚS, EM DIUS BEN FORT,
QUE ENS HEM D'ESTIMAR DE DEBÒ.

Fes que el meu cor mai no deixi de cantar.
Fes que tot jo visqui sempre al teu costat.
Gràcies pel que em dones ,
gràcies pel descans,
gràcies pel conviure,
gràcies pels infants.

TU TAMBÉ ETS ZAQUEU!

1 a setmana

Objectiu:

Descobrir que no necessitem tantes coses que tenim.

Joc:

Cada membre del grup se li dona un nombre determinat de xapes, patacons o caniques p. ex: 10, aleshores un dels infants haurà de fer de Zaqueu i esdevenir recaptador d'impostos. Haurà de cobrar a tota la gent del grup un impost per cada peça de roba o objecte que porti. Cada objecte o peça tindrà un valor que no serà el mateix per a tothom. El cobrador haurà de cobrar a cada nen un preu diferent per així crear diferències entre els infants. a alguns per un jersei cobrará un valor i a d'altres un altre. A la fi del joc cada infant tindrà un nombre divers de xapes.

Reflexió:

Zaqueu era un recaptador d'impostos. Recollia els diners que tothom havia de pagar al rei, ja fos per les terres que tenia, pel que tenia en el magatzem, per les collites, per a poder vendre en el mercat etc. Però ell de vegades era molt espavilat i cobrava més del compte.

De vegades nosaltres demanem als altres més coses de les que necessitem i que no ens són necessàries.

En una cartolina fem una llista de coses que sovint demanem i que realment no necessitem.

Preguem:

Senyor, cadascun de nosaltres ens agrada tenir més del que necessitem i sovint demanem coses que no ens calen per a viure. Et demanem que ens ensenyis a ser més senzills i a no demanar tant i sobretot aprofitar molt el que ja tenim.

VULL CONÈIXER-LO, M'HAURÉ D'ENFILAR!

2 a setmana

Objectiu:

Conèixer persones i coses noves

Joc:

Jugarem al tradicional VEO-VEO.

Es tracta de que un del grup pensi en una cosa que veu a la sala, al pati o a la plaça. I els altres vagin fent preguntes sobre quina cosa és, fins que l'encertin.

Després també poden fer-ho amb persones, animals etc..

Reflexió:

Zaqueu com era molt baixet no podia veure Jesús quan anava pel mig de Jericó. Ell hagué d'enfilarse a un arbre per a poder-lo veure.

De vegades a l'igual que Zaqueu ens cal fixar-nos més en les coses que ens costen més de veure i que ens són més llunyanes per a veure el que passa al nostre voltant. si només ens mirem a nosaltres i els més propers no ho veiem tot.

Preguem:

Jesús, ensenya'ns a veure les coses que passen al nostre voltant i que sovint no veiem o no coneixem. També a totes les persones que ens estimem, que ens ensenyen a viure, a pregar i a compartir.

Gràcies Jesús.

TU, BAIXES O KÈ!

3 a setmana

Objectiu:

Reconèixer i acceptar els altres amb les seves capacitats i limitacions.

Joc:

Un membre del grup s'ha d'enfilar a una cadira amb els ulls embenats i tota la resta del grup s'ha de posar dempeus al seu voltant. Un del grup dirà TU BAIXES O KÈ i el de dalt de la cadira l'ha de reconèixer. Es pot demanar de tocar o palpar a la persona que ha cridat al qui és damunt de la cadira. si no endevina qui és ha de continuar el joc fins que endevini una altre.

Reflexió:

Jesús sap qui és Zaqueu i veu el seu esforç d'enfilar-se a l'arbre per a veure'l .

Sovint, tot i que ens fem veure als altres no se'ns fa cas o no se'ns reconeix.

que hauria de fer jo per a reconèixer els altres?

Preguem:

Senyor, tu ens coneixes, saps prou bé tot el que fem.

Obre'ns el cor per a poder-te escoltar i veure en tots els qui ens envolten.

Tu coneixes els nostres passos, la nostra manera de veure els altres. Ajuda'ns a canviar i veure tot el que podem compartir i viure amb els qui ens envolten casa, a l'escola i al carrer.

SI, VINE A CASA!

4 a setmana

Objectiu:

Acollir els altres, sentir-nos acollits.

Dinàmica:

Repartir un full a cada infant i colors. Hauran de dibuixar un plànol de casa seva i indicar-hi els llocs on Jesús es pot fer present.

Reflexió:

Zaqueu se sent estimat i valorat per Jesús i el convida a casa seva, per a que participi de la seva vida, del que té i fa.

Jesús també vol entrar a casa nostra i participar de la nostra vida, de tot el que fem i tenim.

Ell vol jugar amb nosaltres, vol estudiar amb nosaltres, para taula, treure la brossa, recollir l'habitació etc..

Quines coses faig cada dia de les quals puc fer participar Jesús?

Preguem:

Senyor, entra a casa nostra, et convidem, per a que vegis el que tenim. Et deixem els nostres jocs, els llibres per a

que tu també en puguis disposar sempre que ho vulguis i jugar, fer els deures i llegir amb nosaltres.

...I TOT VA CANVIAR!

5 a setmana

Objectiu:

Prendre consciència que sempre ens cal canviar., millorar.

Dinàmica:

A partir de fotos o dibuixos de situacions negatives, de guerra, de gent barallant-se, d'injustícies sovint provocades per gent que se semblen a Zaqueu, els infants tot veient-les diguessin quines situacions haurien de canviar en el món, i fer-ne una llista.

Després veure quines coses ha canviat Zaqueu per a ser amic de Jesús, i després quines coses hauríem de canviar nosaltres.

La llista es pot fer en un plafó en que hi hagi dibuixada la silueta de Zaqueu per una banda tot el cos d'un color fosc o gris sense que es distingeixin les faccions ni cap part del cos (negatiu). I al darrera la silueta de Zaqueu amb totes les parts del cos i les faccions (positiu).

A la part llisa i fosca escriure-hi les coses negatives i a la part dibuixada les coses positives.

També els infants poden fer un positiu i un negatiu amb la seva silueta i posar les coses negatives , a la part fosca de la seva silueta que han de canviar i les coses positives que han de potenciar a la seva silueta en que s'han dibuixat a ells mateixos.

Reflexió:

El fet que Jesús no criticés Zaqueu sinó que valorés els seus defectes i capacitats el feu canviar de vida. Zaqueu se sent estimat i aquesta actitud el fa canviar de vida fins al punt de donar-ho tot, i així tothom participi del que té i del que fa.

Jesús també pot fer canviar la meua vida?

Quines coses Jesús, pot canviar en la meua vida?

Pregària:

Jesús , tu ens fas canviar, ens fas més bons. Et fixes amb tot allò de bo que tenim i ens ajudes a treure tot allò de dolent que és dins nostre. Ajuda'ns a canviar a cada dia per a poder canviar el món.

TU TAMBE' ETS ZAQUEU!

1a setmana
conscienciació

Qui fa «trampes» no respecte l'altre!

Zaqueu, des del seu ofici de recaptador d'impostos feia «trampes», cobrava més del que tocava per així enriquir-se. Quan nosaltres fem «trampes», els altres pateixen les nostres injustícies.

- **JOC:** Feu una partida al joc de "l'oca" de manera que una o dues persones (a sorts) tenen el «privilegi» de poder tirar dues vegades cada torn i escollir de les dues vegades el número que més els interessi per a la seva jugada.

Després del joc reflexionem plegats:

- Com us heu sentit els qui no éreu «privilegiats»?
- Aquests «privilegis» no eren una manera de «fer trampes»?
- Pensa que la «oca» és, a voltes, com la teva vida... i potser també fas «trampes» per sortir-hi guanyant. Quines trampes fas a la vida? Com creus que se senten els qui pateixen les teves «trampes»?

VULL CONÈIXER-LO, M'HAURÉ D'ENFILAR!

2a setmana
descoberta

Hi ha algú que mai no fa trampes: Jesús. Algú que lluita per un món millor.

- Es pot viure es un món sense «trampes»?
- Hi ha molta gent que viu sense fer «trampes»: treballen pels altres, ajuden a qui els necessita, els diners no són el més important per ells/es, ...
- Com és la persona que mai no fa «trampes»?

- Damunt d'una cartolina: Dibuixeu un arbre gran, i, al costat, un camí.
- Dalt de l'arbre, a les branques, poseu, retallada i enganxada, la fotografia dels nois i noies del grup.
- Després, busqueu fotografies, símbols,... de grups, ONG, associacions, persones,... que viuen sense fer «trampes», que treballen pels altres i volen un món sense «trampes».
- Escriviu ara, sobre la segona columna de la graella, els personatges i grups que heu posat al camí...i d'altres que coneixeu.

TU, BAIXES O KÈ!

3ª setmana

actitud

T'apuntes als qui no fan «trampa»?

- Escriu els valors d'ajuda, de solidaritat,... que creguis lluiten a favor del «no fer trampes» a la vida. (3ª columna del full)
- Feu una senyera de roba amb els colors dels vostre esplai, i pengeu-hi un lema que reculli els valors que

heu escrit entre tots. Heu de posar-vos d'acord entre tots en aquest lema. Dialogueu entre vosaltres i consensueu un.

- Creus que val la pena que aquesta senyera sigui la nostra? Creus que tothom hauria de tenir valors com els d'aquesta senyera? **Baixes o Kè?** T'hi apuntes?

SI, VINE A CASA!

4ª setmana

acollida

Seu a taula amb qui no fa "trampes"!

- Prepareu i compartiu un berenar entre tots els membres del grup. Convideu algú del barri/poble/etc.. que penseu és dels qui viu "sense fer trampes".
- Feu un mural amb un dibuix d'una taula parada i col·loqueu tot al voltant les fotos dels membres del vostre grup. Poseu-hi també una imatge de Jesús i

d'algun dels personatges de la dinàmica del camí (2ª setmana), i també a qui heu convidat.

- Acollir (seure a taula i compartir) és un gest de gratuïtat. Celebra la joia d'aquest moment tot escrivint una pregària o cant de benedicció de taula, que haureu de compondre entre tots i totes els membres del grup. Escriviu-la també sobre la graella de Quaresma (4ª columna).

...I TOT VA CANVIAR!

5ª setmana

compromís

Viu la vida sense "fer trampes"!

- Preneu dues cartolines i enganxeu-les al trencaclosques DIN-A2 que us hem proporcionat com a material de suport, per tal que facin de gruix de les peces.
- Retalleu les peces per les línies que les divideixen i un cop retallades repartiu-les entre tots els membres del vostre grup.

- Cadascú hauria d'escriure en alguna/es de les peces que li hagi tocat un compromís que estigui disposat a adquirir per tal de viure la vida sense "fer trampes", tot ajudant als demés. Feu-lo sobre la part dibuixada (l'anvers) i així es podran veure els compromisos que adquiriu.
- Escriviu ara, de nou, aquests compromisos sobre la 5ª columna de la graella de Quaresma.
- Munteu, per finalitzar, el vostre trencaclosques... Ara podríeu fer una pregària recollint el vostre compromís... millor si la feu dins una celebració del perdó.

1ª SETMANA: CONSCIENCIACIÓ.	2ª SETMANA: DESCOBERTA	3ª SETMANA: ACTITUD	4ª SETMANA: ACOLLIDA	5ª SETMANA: COMPROMÍS
<p>«Tu també ets Zaqueu!»</p> <p>Qui fa «trampes» no respecte l'altre.</p>	<p>«Vull conèixer-lo! M'hauré d'enfilar!»</p> <p>Hi ha algú que mai fa trampes: Jesús. Algú que lluita per un món millor.</p>	<p>«Tu, baixes o Kè?»</p> <p>T'apuntes als qui no fan «trampa?»</p>	<p>«Si, vine a casa!»</p> <p>Seu a taula amb qui no fa "trampes"!</p>	<p>«...i tot va canviar!»</p> <p>Viu la vida sense "fer trampes" !!!</p>
<p>Escriuiu aquí les vostres «trampes»:</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>....</p>	<p>Escriuiu ara, els personatges i grups que heu posat al camí..</p> <p>...i d'altres que coneixeu:</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>...</p>	<p>Escriuiu els valors d'ajuda, solidaritat... que cregueu lluiten a favor del «no fer trampes» a la vida:</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>...</p>	<p>Escriuiu aquí la pregària o cant que heu preparat per beneir la taula.</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>...</p>	<p>Escriuiu aquí el compromís que cadascú ha escrit a les peces del trencaclosques.</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>...</p>

merder que tenia dins el meu cap i dins el meu cor, l'ofec i la necessitat de poder respirar i viure en pau amb mi mateix. Aquesta set vaig aprendre-la a apaivagar, no en llegir i meditar aquell llibre, sobretot en viure'l i dur-lo a la pràctica en les petites i les grans coses de la meua vida.

Bé, et deixo tranquil... Sols et vull fer arribar la mateixa història que va capgirar la meua. Segurament tu no et diguis Zaqueu, com jo i aquell personatge antic, però potser trobes que hi ha quelcom entre tu, jo i ell en comú...

Zaqueu, el del 2003

Després de llegir la carta de Zaqueu caldrà comentar-la entre tots juntament amb el text de l'Evangelí:

Què és/era el que centrava la vida de Zaqueu 2003 abans de conèixer aquell jove?

Què és/era el que centrava la vida de Zaqueu de l'Evangelí abans de conèixer Jesús?

Ambdós Zaqueus han aconseguit creure's que el món gira al voltant d'ells. Passant de tota norma i ètica, sols hi ha un únic motor que fa girar tot el món en el que ells viuen, el dels seus propis interessos econòmics, els seus afanys de riqueses i comoditats, de luxes..., de viure bé! No els preocupen els problemes dels altres, si tenen dificultats o no. No sols són indiferents a les necessitats i els mals de les seves èpoques sinó que per més "inri" han après a treure'n profit de les desgràcies dels altres sense cap mena d'escrúpols.

Fóra bo cercar situacions anàlogues a les nostres vides:

Mai ens hem aprofitat de ningú en el nostre propi benefici? Amics, companys, família...
Quantes vegades hem sabut aprofitar-nos, pel nostre propi interès, del mal d'algú, del dolor dels altres? Mai ha carregat algú amb les culpes de quelcom que has fet tu, quedant tu com el bo de la pel·lícula?

Al voltant de què o de qui gira la teua vida?

Podríem fer una dinàmica per parlar-ne una mica. Què ens caldrà? Per damunt de tot ser molt i molt sincers! (d'altra banda de què serveix enganyar-nos? per viure una falsa felicitat?).

El que més valorem al centre

La dinàmica és, en sí, molt senzilla. Necessitarem un espai per trobar-nos amb el grup. És preferible que no sigui massa gran (es faria molt llarg tot plegat). Ideal per aquesta dinàmica sis o set persones. Si el grup és prou gran millor fer-ne dos o els que convinguin.

La setmana

· Caldrà també una taula al voltant de la qual poder seure'ns tranquil·lament. Que hi hagi papers i bolígrafs al damunt (per si de cas).

· Una cartolina, o un drap que sigui més petit que la taula...

· Diferents petites cartolines o papers (una tercera part d'un DIN A3) en els que hi escriurem per exemple:

"un apartament a la platja"

"una moto"

"play-station2"

...

(aquestes cartolines no les han de veure fins a la segona part de la dinàmica)

Al mig de la taula posarem la cartolina o el drap. Es demanarà als nois i noies que després de no gaire més d'un parell de minuts posin al centre de la taula, d'allò que cadascú té, el que més valoren.

En silenci cadascú va deixant al centre el que més valora. (caldrà que l'animador/animadora prengui nota de l'ordre en que van deixant les coses) Quan tothom han acabat cadascú explica perquè ha deixat allò, perquè és allò el que més valora.

(Cal ajudar als nois i noies a que no siguin exageradament superficials. Que no donin respostes de l'ordre "doncs perquè és el que més valoro i ja està"!)

Quan hem acabat aquesta primera "ronda" i sense fer-ne cap valoració tornem a demanar silenci. Serà el moment d'afegir les cartolines petites amb els objectes que hi havíem escrit i començant pel primer que ha deixat allò que més valorava, cadascú anirà agafant una cosa de les del centre de la taula sense poder agafar la que ell mateix hagi deixat.

Farem una segona ronda de intervencions demanant de nou perquè ha triat cadascú l'objecte que ha triat.

Després, entre tots mirem de treure'n alguna conclusió de la dinàmica.

Què en pensen del què hem fet? Quin sentit creuen que té? Com s'han sentit en els diferents moments de la dinàmica? Què han sentit? Quins són els criteris que han emprat per deixar un objecte o altre? Segons el que han decidit a cada moment, quina seria l'escala de valors per la qual actuen? Què és el que més valoren? Què és el que centra la seva vida? Hi ha alguna similitud amb els Zaqueus dels que hem parlat abans?

Pregàries i textos amb els que podem cloure l'activitat RESPOSTA PERSONAL A L'ABSOLUT

Diu Déu: *Dóna'm el teu cor ...*

I després en resposta a la meua perplexitat, li sento dir:

La setmana

On està el teu tresor,
allà està el teu cor.
Els meus tresors... Heu-los ací:
persones... llocs...
ocupacions... coses...
experiències del passat...
esperances i somnis del futur...
Prenc cada un d'aquests tresors,
li dic unes paraules
i el poso en presència del Senyor...

De quina manera li donaré aquests tresors?

Mentre el meu cor descansi
en passats tresors,
estaré fossilitzat i mort,
doncs, la vida només està en el present.
Així doncs, em desprenc
de cada un d'aquests passats tresors,
d'aquests daurats dies d'ahir.
I a cada un li explico que,
encara que li estic summament agraït
per haver entrat en la meua vida,
ara ha de sortir d'ella...
contràriament, el meu cor
no aprendrà mai a estimar el present...

Però el meu cor també està en el futur.
Els seus angoixants temors
pel què haurà de ser el demà,
consumeixen molta de l'energia necessària
per viure plenament el què és l'avui.
Faig un llistat d'aquest temors...
doncs, la vida només està en el present.
Així doncs, em desprenc
de cada un d'aquests passats tresors,
d'aquests daurats dies d'ahir.
I a cada un li explico que,
encara que li estic summament agraït
per haver entrat en la meua vida,
ara ha de sortir d'ella...
contràriament, el meu cor
no aprendrà mai a estimar el present...

Però el meu cor també està en el futur.
Els seus angoixants temors
pel què haurà de ser el demà,
consumeixen molta de l'energia necessària
per viure plenament el què és l'avui.
Faig un llistat d'aquest temors...
i a cada un li dic:
Faci's la voluntat de Déu,...
observant l'efecte que això produeix en mi,...
sabent des del fons de l'ànima
que Déu únicament pot desitjar el meu bé...

Tinc el cor posat en els meus somnis,
en els meus ideals, en les meves esperances...

que em fan viure una ficció futura.
I a tots ells els dic:
Faci's la voluntat de Déu,...
que Ell disposi de vosaltres com cregui oportú...
Després d'haver rescatat la part del meu cor
que estava presa del futur i del passat,
examino ara els meus tresors presents:
I a cada una de les persones estimades
li dic amb tendresa:
Ets molt volguda per mi,
però no ets la meua vida.
Tinc una vida per viure,
un destí per buscar
i que és diferent de tu...
I dic als llocs... i a les coses..
a les que estic lligat:
Us aprecio molt, però no sou la meua vida.
La meua vida i el meu destí són diferents de vosaltres.
Dic això a les coses
que semblen formar part integrant del meu propi ésser:
la meua salut... les meves ideologies...
el meu bon nom, la meua reputació...
I dic inclòs a la meua vida,
que un dia haurà de sucumbir davant la mort:
Ets desitjable i meravellosa,
però no ets la meua vida.
La meua vida i el meu destí són diferents a tu.

Al final em quedo sol davant el Senyor.
I li dono el meu cor, dient:
Tu, Senyor, ets la meua vida.
Tu ets el meu destí.

A. de Mello, *El Manantial*
Ed. Sal Terrae

HOLA, SENYOR

Hola, Jesús.
Tu coneixes les meves il·lusions i les ganes de fer
quelcom.
Tu veus les meves energies i possibilitats.

Sóc una força jove.
A vegades tinc ganes de menjar-me el món
i demostrar que jo també valc.
Sé que per tu valc molt,
i això m'anima enormement.
Gràcies, perquè confies en mi.

Però Tu coneixes també les meves limitacions i
defectes.
No puc ni vull enganyar-te
seria ridícul.
Estàs veient les meves ganes de lluir-me i cridar
l'atenció.
Saps molt de la meua comoditat, del meu egoisme i
vagància.
Coneixes les dificultats per ser amo de les meves
energies.

La setmana

Et dones compte perfectament quan no sóc sincer.
Ajuda'm.
No deixis que les possibilitats que tinc a dins,
quedin ofegades per aquestes debilitats.
No deixis que em vencin les meves fallades i les meves
faltes.
Al contrari, ajuda'm a vèncer.
Ajuda'm a triomfar en tota la línia.
Gràcies per la teva ajuda.
Confio en Tu, Jesús.

PARAULES DE JESÚS

Escolta, saps què pretenc fer de tu?

Una persona amb els ulls oberts.
Un lluitador sense fatiga.
Un veritable cristià,
perquè les coses estan tan falsejades,
que donen el nom de cristià a qualsevol.

Una persona elemental, sana, sense mites ni fetitxes.
Una persona de consciència sempre en suspens. Sense
rutines!

Una persona dura i tendra a la vegada,
capaç de compartir, de donar i rebre generosament.

Pretenc canviar-te completament el cap i el cor.
Són molts els que corren rera el plat de la droga,
que estimula la gana amb un boig desig de menjar-
la.
Aquests, només serveixen per ser notaris, enginyers,
metges, veterinaris, funcionaris;
per guanyar diners, divertir-se, fumar, passejar, lligar...
La veritat, però, és que no serveixen per res que si-
gui digne d'una persona.

Tu t'has d'entrenar per estar en forma moral
i ser capaç de lluitar contra corrent,
de pensar diferent i per compte propi,
de no empassar-te tots aquests rotlles...
Que no t'enxarxi la propaganda!

Pretenc fer de tu una persona sana, original i no una
còpia, que siguis tu mateix en cada ocasió i
circumstància.
No t'adones que ens sotmetem a la total imitació?
En aquesta societat massificada, si no vigiles,
acabaràs sent un número.
No vulguis que et robotitzin!

Vull fer de tu una persona lliure.
Pot ser? A vegades ho dubto.
Però... sí, és possible!
Seràs una persona lliure si tu vols.
Jo tan sols t'assenyalo el camí...
T'asseguro que és més fàcil i més còmode
ser un tipus normal, com tots.

I riure amb els llavis, i repetir tòpics,
i jugar a l'amor mentre arriba la mort.
És molt més fàcil; no es necessita cap esforç;
només t'has de deixar portar.
Vull que siguis una persona d'EVANGELI
per viure'l a ran de terra,
sense sorolls ni parapets de frases;
un evangeli que topi de cara amb el que considerem
normal.

VULL CONÈIXER-LO, M'HAURÉ D'ENFILAR!

2 a setmana

Crist te quelcom prou interessant a dir a la teva vida com perquè li dediquis un temps. Dóna-li una oportunitat!!!

Quants "missatges" ens arriben a les nostres oïdes i als nostres "cervellets"!!! Quasi bé sempre, sense voler-ho, ens empassem una de merd...! Perdó! Però que no és veritat que molts nois i noies de la vostra colla poden parlar sense haver de consultar masses "documents" sobre "Gran Hermano", "Operación Triunfo", la lliga de fútbol, l'eurocopa... per dir quelcom. Molts també podrien parlar sense gaires problemes del "Senyor dels Anells", d'en "Harry Potter", i aquests encara..., el darrer video joc de la "nintendo", de la "game-cube" o de la "play-station". Ens "taladran" des d'un lloc i altre amb tota una colla de missatges que descaradament o més amagada arriben a nosaltres. Volent o no donem oportunitats i els hi regalem el nostre temps (de vegades no gens poc) a tota una colla d'informació i deformació "escombrària" que ens envolta.

A què i a qui donem oportunitats a la nostra vida. Som conscients que de vegades els "missatges" més importants que ens haurien d'arribar passen del tot desapercebuts ben a prop nostre?

Dinàmica del mercat

Avui sí que és convenient que el grup sigui ben gran. Bé, tot el que doni de si. Volem dir que la dinàmica és més interessant si els que integren el grup són una vintena (per exemple).

Dels vint en farem dos grups (si no sou vint caldrà dividir el grup en dos igualment). La meitat del grup seran "venedors" i l'altre meitat seran "compradors".

Caldrà tants sobres com jugadors en tinguem. Bitllets del "banc del mcec" per valor de 5, 10, 20, 25 €

Es separen els grups posant-ne cadascun en parets oposades dins la mateixa sala. Els "venedors" hauran de pensar, cadascú i sense comentar-ho a ningú ni als del seu grup, un producte per vendre. També hauran de pensar el preu al que el vendran i si volen fer alguna oferta, per exemple en el cas de unitats fer-ne algun descompte si el comprador es queda mitja dotzena o si és a pes el que és ven doncs fer-ne algun descompte si es queden cinc kg.

Cal saber que el poder adquisitiu dels "compradors" no sobrepassarà els 50€.

Als "compradors" se'ls hi donaran com a mínim 10€ i 50€ com a màxim. Es pot fer en sobres tancats per ser més arbitraris. A cada comprador se li donarà un sobre-moneder amb els diners dintre. No tots tindran la mateixa quantitat d'€. N'hi haurà qui en tindrà més i qui en tindrà menys. També se'ls hi demanarà als "compradors" que pensin en el que volen comprar (no podem sortir de casa sense haver fet la llista de la compra, ens arrisquem a comprar qualsevol bestiesa que no necessitem) màxim dos coses. En cas de que trobin el que volen comprar podran regatejar i discutir el preu amb els venedors. A l'ordre de l'animador el mercat obre les seves portes i a crits (com autèntics verdulaires i peixaters) cada "venedor" ofereix el seu producte i el preu al que ho ven...

"compra guapa, a sis euros, pomes, pomes, pomes ben bones i fresques..."

Abans de que el mercat obri les seves portes cal que fem alguna prova de veu. La gràcia del joc es que cridin força i no s'entenguin...

Després d'uns 5 minuts (més o menys) es tanca el mercat. Els compradors tornen al seu lloc i repassem la situació.

Algú ha pogut comprar? Han trobat el que buscaven? Tenien prous diners per comprar el que volien?

Algú ha pogut vendre alguna cosa? Ho ha fet al preu que havia pensat en un principi o ha hagut de regatejar.

Després d'aquesta primera ronda de mercat en farem una segona. Als venedors se'ls hi ofereix la possibilitat de canviar de producte si ho volen. També els compradors podran canviar de producte si ho volen llevat dels qui hagin pogut comprar que ho hauran de fer obligatòriament.

A l'ordre de l'animador/animadora el mercat torna a obrir les seves portes. Quan hi hagi força de bulla se li demana discretament a algun (només un) dels compradors que vengui amor tot passant pel mercat dient-ho fluixet i sense aturar-se... Se li demana també que en la posada en comú no intervingui fins que se li requereixi.

a d o l e s c e n t s i j o v e s

"venc amor, venc amor..."

Passat un temps prudencial es torna a tancar el mercat i procedim a revisar el que s'ha comprat i el que s'ha venut, si s'ha canviat de producte i perquè.

Comentem la jugada en el grup ja assegut-nos a taula.

Com ens hem sentit? Què hem sentit? Què te a veure el que hem fet amb la nostra vida? Què estem disposats a donar als altres? Quan veiem que els altres no ens accepten com som "canviem de producte" per tal de ser acceptats? Què esperem de les persones? Acceptem els que ens ofereixen sigui el que sigui? Si d'una amistat, d'una relació del tipus que sigui espero quelcom i no ho rebo que faig? Cerco altres persones? Em conformo amb el que hi ha? Dono oportunitats als altres? I a mi mateix?

Algú s'ha adonat que hi havia un venedor ambulat? Qui era? Què venia? Perquè no ens hem assabentat? Què et fa pensar això? Donem sempre oportunitat a les persones que més poden aportar a les nostres vides? És possible que quelcom tant important com l'amor, l'amistat, l'esperança, passin ben a prop nostre i ni ens adonem perquè anem a "pinyó fixe"?...

Jesús te quelcom prou interessant a dir a la teva vida com perquè li dediquis un temps. Dóna-li una oportunitat!!!

Pregàries i textos amb els que podem cloure l'activitat

CANVIAR JO PERQUÈ CANVIÏ EL MÓN

El sufi Bayadid diu parlant de si mateix: de jove jo era un revolucionari i la meva oració consistia en demanar a Déu: Senyor, dóna'm forces per canviar el món.

A mesura que em vaig anar fent adult i adonar-me que m'havia passat mitja vida sense haver arribat a canviar una sola ànima, vaig transformar la meva oració començant a dir:

Senyor, dóna'm la gràcia de transformar tots aquells que entrin en contacte amb mi. Encara que siguin tan sols la meva família o els meus amics. Amb això sol em donaré per satisfet.

Ara que ja sóc vell i tinc els dies comptats, he començat a comprendre que gran que havia estat la meva estupidesa. La meva única pregària és la següent:

Senyor, dóna'm la gràcia de canviar-me a mi mateix.
Si jo hagués pregat així des del principi, no hauria malgastat la meva vida.

A.de Mello (*El canto del Pájaro*, S.T. 1982)

ORACIÓ DE LA REBEL·LIA

Arribo davant teu, Senyor, amb humilitat a demanar-te rebel·lia.

Vull viure compromès amb la justícia.

No vendre'm per res ni davant ningú.

2a setmana

Resistir la temptació de buscar la falsa pau de la comoditat i la ceguesa.

Fes-me un inconformista amb l'error, la injustícia, l'odi, un insatisfet amb la farsa del món, però amb un gran desig de treballar per millorar-lo.

Fes-me un indòmit del teu Regne, que és fe i justícia, digne de rebre aquelles paraules teves: En el món tindreu estretors; però no us amoïneu: Jo he vençut el món.

creua mirades amb nosaltres, i ens pregunta, *perquè no em tornes la mirada?, que passes de mi?*, si vas pel carrer i veus un amic o conegut, o pels passadissos de l'institut et creues amb altres, tornar la mirada es saludar, tenir-lo present, entrar en comunicació.... en canvi si no li tornes la mirada, si baixes la vista, si mires intencionadament a un altre lloc o fas veure que no l'has vist... això es signe de que no vols saber res amb ell... Amb Jesús fem això, li esquivem la mirada o li tornem, tot saludant-lo, entrant en comunicació amb ell. La seva mirada ens reclama, tu, passes de mi? em saludes o què?».

Pregàries i textos que ens poden ajudar a cloure l'activitat

FIAR-SE

Tu, la meva esperança.
 Escolta'm perquè no caigui en el desànim.
 Escolta'm perquè no deixi de buscar-te.
 Cercar-te dia a dia, hora a hora.
 Cercar-te en companyia, en solitud.
 Estudiar i pregar.
 Dialogar i treballar.
 Destruir esclavituds.
 Aixecar ciutats d'homes i dones.
 Trencar-me al servei de la justícia i la veritat.
 Lluitar, estimar..
 Et cerco Déu meu!
 Vull veure el teu rostre!

Vas sortir al meu encontre
 un matí de primavera.
 Em vas agafar de la mà
 i vam caminar junts.
 Et vaig mirar una mica, et vaig sentir.
 Vull coneixe't més
 i tenir-te més a prop.
 No em tanquis la porta.
 Obre i deixa'm entrar.
 T'estic cridant.
 Obre'm perquè et vegi i estigui amb tu
 i tot pugui ser nou,
 tot pugui canviar,
 el meu cap, les meves mans, el meu cor.

MIRAR ELS SEUS ULLS

El comandant en cap de les forces d'ocupació digué a l'alcalde del poble: «Sabem que amagueu un traïdor. Així és que, si no ens el lliureu, farem la vida impossible a tota la vostra gent, per tots els mitjans al nostre abast».

En realitat, el poble ocultava un home que era evidentment innocent. Però, què podia fer l'alcalde, ara que es veia amenaçat el benestar del poble? Dies sencers de discussions al Consell del poble no portaren a cap solució.

De manera que l'alcalde plantejà l'assumpte al

3 a setmana

rector. Rector i alcalde es van passar tota una nit buscant en les Escripures i, a la fi, toparen amb un text que deia: «És millor que mori un de sol pel poble que no pas que mori tota la nació.»

Així l'alcalde els lliurà el fugitiu els crits del qual foren sentits per tot el poble ja que el torturaren fins a morir.

Vint anys després vingué un profeta al poble, s'adreçà directament a l'alcalde i li digué: Com has pogut fer això? Aquell home fou enviat per Déu a ser el salvador d'aquest país. I tu el vas lliurar per a ser torturat i mort.»

»Però què vaig fer malament?» féu l'alcalde. «El rector i jo vam estar mirant les Escripures i vàrem fer el que ens manaven.»

»Aquest fou el vostre error», digué el profeta. «Vau mirar les Escripures, però havieu d'haver mirat els seus ulls.»

La Paraula de Déu, no la «llegim» en el text mort d'un llibre, sinó en la «vida» de les persones.

SI, VINE A CASA!

4 a setmana

Generalment no convides a tothom a casa teva. De fet, casa teva és sobretot el teu espai, la teva habitació, on amb una mirada ràpida, s'hi troben totes les coses que t'importen. Depèn de l'ordre o desordre, es pot copsar la teva personalitat. Fer entrar algú a la teva habitació és signe de confiança.

Saps que pots tenir les coses posades de qualsevol manera, però no importa. Saps que potser hi ha la roba tirada per allà, però no importa. Saps que la teva música preferida està a la vista, que si tens algun «hobby» serà descobert, que es veurà si tens llibres o no, si la casa és gran o petita, si tens moltes coses o poques... però no importa.

Quan algú el convides a casa teva, el deixes entrar al teu univers particular, el deixes passar al teu espai dins del món... per això la persona que hi entra mereix la teva confiança, la teva amistat. Pots fiar-te d'ella, saps que t'accepta tal com ets i per això no importa que vegi el teu món, que hi formi part.

Quan em plantejo si Déu ha d'entrar o no a la meua vida, entenc que no serà una visita de cortesia, ni només un moment passatger. La proposta de Déu és duradora, és «de família», per tant que està cridada a durar sempre. Per permetre que Déu entri en mi, per permetre que formi part del meu món... cal primer tenir-hi confiança. Cal veure si m'accepta tal com sóc... perquè sé que si ve per jutjar-me, per criticar-me, per qüestionar-me... no el vull, ara si m'accepta tal com sóc, si puc ser davant d'Ell jo mateix sense por... llavors...

Dinàmica dels cartells

La següent dinàmica és aquesta: a cada noi se li posa un cartell a l'esquena, que ell no sap què hi posa.

La idea és que siguin força variats i originals. Així per exemple poden ser com aquests:

- Saluda'm sempre que em vegis.
- Faig pudor.
- Tracta'm com al teu millor amic.
- Allunya't de mi.
- Somriu-me sempre.
- Fes cara de fàstic quan em vegis...

I més cartells en aquesta línia. Es penjen els cartells a l'esquena dels nois i se'ls fa caminar en un espai, de manera

que podem anar llegint els cartells dels altres, i anar-se comportant segons el que hi troben. Alhora per les reaccions dels altres envers ells, poden anar descobrint què diu el seu propi cartell.

Evidentment hi ha dos tipus de cartells, aquells que et fan sentir bé, i els que et marginen. Cal fer-ne esment en com reacciona la gent.

Al cap d'una estona, agafeu un o dos nois i doneu-los la següent instrucció: a tot els que trobeu feu-los una abraçada, especialment als que tenen cartells negatius a l'esquena.

I altre cop a veure les reaccions. Sobretot els que han patit el menyspreu dels altres, veure com reaccionen davant les abraçades que reben.

Quan es vegi oportú, s'acaba la dinàmica i ens asseiem.

Que bé ens sentim quan ens acull tothom i ens estimen... que pensem llavors?, som capaços de correspondre?, ens fixem en els que no tenen aquesta sort i mirem de tractar-los igual que ens tracten a nosaltres? o bé fugim dels «marginats» no fos cas que ens encomanessin alguna cosa?

Som justos o som sectaris? I en el cas de sentir-nos acollits, què estem disposats a fer per mantenir-ho? Tinc por a que les coses canviïn?, i si es així, per què, que no tinc confiança en els meus amics o en mi mateix?

I si em rebutgen, com em sento?. Miro d'arreglar les coses, o bé no vull saber-ne res dels altres?. Que sento dins meu?, rancor, odi, menyspreu? com em sento amb mi mateix?, tinc prou autoestima com per acceptar-me tal com sóc encara que això no em faci ser el «noi/a» de moda?

I quan em sento apartat, i algú m'accepta i m'estima, que penso?, que m'enganya, que se'n burla?, que cerca alguna cosa de mi, i per tant que la seva acollida és «interessada»?, o bé l'acullo amb agraïment i em deixo estimar?. En el rebuig dels altres, m'he tancat tant i m'he endurit tant que ara ja no deixo que ningú s'acosti a mi?, tot i saber que el que més necessito és que m'acceptin tal com sóc?.

Déu és aquell que està disposat a acceptar-te i estimar-te tal com ets. I de fet et coneix més bé que tu mateix. I no fa escarafalls d'estar amb tu. No li importa el que diguin o pensin els altres, perquè Ell està convençut de tu, creu en tu, i vol estar amb tu.

Aquest Déu, el deixo entrar a casa meva?, puc en confiança fer-lo entrar en el meu univers?, Ell desitja formar-ne part, no perquè vulgui res, sinó perquè és teu, perquè per a tu és important, i per Déu tot el que és important per a tu, per a Ell també ho és. No cerca res de tu, et cerca a tu mateix.

Pregària que ens pot ajudar a cloure l'activitat

DÉU ENS CONEIX, ENS ESTIMA, ENS ACCEPTA

Senyor tu em cerques i em coneixes;
saps quan m'assec o quan m'aixeco,
coneixes de lluny els meus pensaments,
saps si camino o si reposo,
tots els meus passos et són coneguts.

Em portes endavant i endarrera,
em protegeixes amb el teu palmell.

A on aniria que no hi fossin present?
On estaria fora de la teva mirada?

Si pujo dalt del cel Vós hi sou.
Si m'ajeia als inferns us hi trobo.

A on jo vagi, sento la teva presència amorosa.

Salm 138,1-10

LA FORÇA D'ESTIMAR

(Gabarain)

Moltes preguntes per fer, i un neguit que neix dins
meu,
moltes preguntes per fer i una resposta que he de
donar.

És important que jo prengui la meva decisió amb
llibertat.

Moltes preguntes per fer i una resposta que he de
donar.

Vull crear amb els meus germans entre les ombres,
una llum.

Vull omplir de sentit la meva joventut.

Vull saber si la resposta la tinc jo o la tens tu.

Junts posem una meta a la nostra inquietud.

Jo sóc el que he de decidir quin és el camí que vull
fer a la vida.

Jo sóc el que he de decidir quin és el «sí» que he de
donar.

Uns em porten, altres m'envien, altres m'aconsellen.

Sóc jo que he de decidir, el «sí» que he de donar.

...I TOT VA CANVIAR!

5 a setmana

Aquesta setmana, recuperem en part la reflexió de la setmana passada i mirem de projectar-la més enllà de nosaltres.

Vèiem que malgrat les acceptacions o rebuigs del món, Déu sempre està disposat a estimar-nos i acollir-nos tal com som. Aquesta abraçada del nostre Déu ens ajuda a sentir-nos estimats i ha animar-nos per tal de continuar endavant malgrat tot.

Ara bé, hi ha un misteri en aquesta abraçada. Cada cop que sóc capaç d'abraçar a un altre, el meu interior creix, i jo em trobo a mi mateix. Hi ha gent que no para de demanar «abraçades» i d'abraçar-se a si mateix. aquesta gent està orientada només vers si mateixos, sense capacitat per adonar-se dels altres, i ni molt menys, per dedicar-s'hi.

En canvi, si acollim l'abraçada incondicional d'algú altre (de Déu), això ens obliga a continuar en aquesta dinàmica (només que sigui per correspondre en agraïment), però a més, ens mostra un camí molt millor del que imaginàvem: el de la donació, el de fer feliços als altres.

Mirem el nostre entorn, mirem el nostre barri, la nostra ciutat o poble... obrim primer els ulls i contemplem quines persones, situacions, ens semblen mancades d'amor i afecte, en quines realitats s'hi posa l'etiqueta de «marginal», «poc interessant», «no fer-li cas», «no val la pena»... Cal doncs fer una mirada oberta i justa entorn, tant en situacions com en persones, i llavors, la crida que ens fa l'abraçada de Déu és a estar en sintonia amb Ell. Com?, doncs participant de l'esperit de l'abraçada de Déu. comproment-nos amb Ell i amb el món.

Així la dinàmica d'avui és el **compromís**, però fet perquè toca fer-lo, sinò que cerca el sentit en la necessitat de justícia, de veritat, d'igualtat, d'amor i perdó que té el nostre món, la nostra societat, el nostre poble, barri, i persones més inmedates a nosaltres. El compromís és participar de la joia del Pare de comunicar l'alternativa de Déu pel món i pels homes i dones.

Aquesta és la proposta com a grup en aquesta cinquena setmana.

Amb tot també afegim una segona possibilitat: Donat que estem en temps quaresmal, dins d'aquest espai litúrgic, se'ns convida a tenir una mirada sobre nosaltres mateixos i

reconèixent allò que hi ha en mi i que no funciona (la manca d'amor, l'orgull que em tanca en mi mateix, l'egoïsme que em fa incapaça de reconèixer les qualitats dels altres, les judicis i etiquetes injustes que poso als altres, marginant-los... en definitiva el meu pecat, tot allò que hi ha en mi i que trenca el projecte de Déu).

La intenció d'aquest reconeixement no és altre que la de voler-ho canviar, posar-ho davant de Déu, demanar perdó per tot allò que he fet de mal als altres, i desitjar una nova oportunitat per continuar creixent com persona, com fill i filla de Déu. Per això afegim aquest model de celebració de la reconciliació, que d'acord amb els mossens de la parròquia es pot fer en el grup.

Pregàries que ens poden ajudar a cloure l'activitat

DEMANEM LA JOIA DE SER HOMES/DONES NOUS

El camí de Jesús és apassionat, però també és difícil, demanem ajuda per poder-lo recórrer:

- Per que ens donem conte de que som limitats i necessitem la teva ajuda.

Dóna'ns la teva força senyor.

- Per que allunyem de nosaltres tot gest d'ira i violència.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

- Per que tinguem un cor sensible, capaç de sentir com pròpies les misèries i patiments de l'altre.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

- Per que siguem justos, senzills, i transparents, sense ganes d'engany ni d'aparentar el que no som.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

- Per que siguem capaços de treballar per la pau i la reconciliació entre els homes.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

- Per que no tinguem por a ser criticats i perseguits per defensar la veritat i la justícia.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

- Per que Déu sigui la nostra més gran força, la nostra gran riquesa, el nostre tresor definitiu.

Dóna'ns la teva ajuda, Senyor.

PREGÀRIA DE ST. FRANCESC

Senyor, fes de mi un instrument de la teva pau. On hi hagi odi, que jo hi possi l'amor.

On hi hagi ofensa, que jo hi possi el perdó.
On hi hagi discòrida, que jo hi possi la unió.
On hi hagi error, que jo hi possi veritat.
On hi hagi dubte, que jo hi possi fe.
On hi hagi desesperació, que jo hi possi esperança.
On hi hagi tenebres, que jo hi possi la llum.
On hi hagi tristesa, que jo hi possi alegria.
Fes que no cerqui tant
el ser consolat com el consolar,
el ser comprès com el comprendre,
el ser estimat, com l'estimar.
Perquè és donant que es rep.
Oblidant-se de si mateix
és com et trobes a tu mateix.
Perdonant és com s'obté el perdó.
Morint és com es resuscita per a la vida eterna.